

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
Регистрационен номер	Дата
ВСС-6082	10-04-2023

ПРОТОКОЛ

Днес, 07.04.2023 г. се състоя Общо събрание на съдиите в Районен съд - Благоевград при следния дневен ред:

1. Изслушване на кандидати за Председател на Районен съд - Благоевград.

На събранието присъстваха съдиите от Наказателно отделение Владимир Пензов, Екатерина Николова, Гергана Симеонова, Кристина Панкова, Калинка Иванова и съдиите от гражданско отделение Атанас Иванов, Димитър Беровски, Габриела Тричкова, Силвия Алексова.

На събранието присъстват и съдиите по вписванията Камелия Балабанска и Мирена Бозовайска, както и държавен съдебен изпълнител Виктор Таушански.

Не присъства съдия Татяна Маркова.

Събранието се председателства от съдия Калинка Иванова, протоколира се от М И - съдебен секретар в Районен съд - Благоевград.

По време на заседанието на Общото събрание се води звукозапис.

На събранието присъстват деветима съдии от Районен съд - Благоевград, от общо десет, има кворум и може да бъде проведено.

СЪДИЯ ИВАНОВА - Събранието ни е насрочено днес, за да изслушаме концепциите на кандидатите за Председател на Районен съд - Благоевград и да им зададем въпроси, ако в концепциите нещо, което не е засегнато или ако нещо за нас е неясно. Аз не съм сигурна дали трябва да изразим становище или да гласуваме за тях. Съдилищата процедурат по различен начин - някои съдилища гласуват за кандидатите за председатели, другите просто изразяват становище. Но каквото и да изберем за ВСС ще е ясно какво е

мнението на съдиите. Моля някой друг да води събранието, защото съм дежурен наказателен съдия и по дежурство има много неща и продължават да пристигат, заради което се тревожа дали ще мога да председателствам докрай събранието. Затова аз предлагам съдия Владимир Пензов да води общото събранието като опитен човек в това отношение.

Други предложения за модератор на събранието не постъпиха, поради което се пристъпи към гласуване за избор на съдия Владимир Пензов за модератор на общото събрание.

След гласуването резултатът е 9 гласа „за“, против и въздържал се няма.

Общото събрание продължава под председателството на съдия Владимир Пензов.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Във връзка с това, което каза съдия Иванова. Гласуване ми изглежда малко, как да кажа, не толкова демократично, но считам, че щом като е изслушване е редно всеки да изрази някаква позиция, защото практиката показва, че ВСС чете тези протоколи вече и по някакъв начин получава допълнителна информация за своето информирано становище и взимане на някакво решение в конкурсната процедура. Защото ми изглежда някак неестествено съдиите да стоят, мълчаливо да наблюдават и да приключи събранието с едно мълчание. С какво ще помогнем на ВСС да вземе своето решение. Ние самите ще обезсмыслим това изслушване. Затова аз не съм съгласна да гласуваме и да се броим, но мисля, че всеки би могъл да формулира някакво становище и считам, че това е най-демократичния вариант да осмислим едно такова изслушване, както и да покажем, че сме съдии и имаме някаква позиция. Ако някой не желае да изрази становище ще изрази такова становище „Не желая да изразя становище“. Но не съм съгласна да има гласуване.

СЪДИЯ ПЕНЗОВ – Предлагам да го подложим на гласуване това предложение.

СЪДИЯ ПАНКОВА – Аз подкрепям становището на съдия Николова, който желае да изрази становище.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – И аз съм за това предложение всеки да изрази становище, а ако не желае да изрази такова да каже „Не желая да взема становище“.

Пристъпва се към проект на решение и гласуване по предложението на съдия Николова след изслушване на кандидатите за Председател на Районен съд – Благоевград всеки съдия да изрази своето становище по отношение на кандидатурите, а не да се гласува за конкретен кандидат.

След гласуването резултатът е 9 гласа „за“, против и въздържал се няма.

СЪДИЯ ПЕНЗОВ – Аз предлагам, за да бъде експедитивно изслушването и така мисля и смятам, че е правилно първо да дадем възможност по азбучен ред на двамата кандидати да изложат това, което искат да кажат в резюме в рамките на не повече от пет минути и да пристъпим към задаване на въпроси и отговор на въпросите в рамките на 2-3 минути. Накрая, когато приключат въпросите всеки, който желае да изрази някакво становище и да приключи Общото събрание по този начин. Ако няма други предложения, предлагам да се гласува този ред за провеждане на събранието.

В залата влиза съдия Маркова.

Не постъпиха други предложения.

Пристъпва се към гласуване относно реда за провеждане на изслушването, а именно: Изслушване на концепциите на кандидатите за Председател на Районен съд – Благоевград поотделно, след което се дава възможност за задаване на въпроси.

След гласуването резултатът е 10 гласа „за“, против и въздържал се няма.

Пристъпва се към изслушване на концепцията на съдия Атанас Иванов.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Колеги, за да се съобразя и с регламента за кратко представяне ще бъда изключително кратък. Познаваме се с повечето, с младите се опознаваме още. Няколко думи само защо искам да стана председател. За да подобрим работата в съда. Кое ми дава тази увереност? Дългогодишният стаж – над 15 години като съдия, 5 години като адвокат, над 15 години като преподавател по право, 20 години вече и научен работник. Това ми дава увереност, че с придобитите опит и знания мога да се справя със задачата. Каква е задачата? Задачата е една – да създадем едно място за работа, което е по-добро от това в момента. В момента имаме някои проблеми в съда, които проблеми могат да се разрешат. Основният проблем е някои въпроси с организацията на работата на съда. В случая за щата съдиите, малко трябва да се оптимизира работата на дежурните, оптимизиране на делата, които трябва да разглежда дежурния съдия. От друга страна администрацията. Администрацията като цяло се справя, но има някои слаби детайли в дейността ѝ, която може да се преодолее чрез разместване в някоя служба, някои служители да се оптимизират, за да може да дават всичко от себе си. Всичко това ако се постигне, ще се реши и следващия основен проблем, който стои в съда – конфликтните отношения. Изясним ли на чиста основа, съобразено със закона организацията на работата, това понятие, което използва закона „общо организационно ръководство на съда“ ще се подобрят и всички други въпроси, които стоят на дневен ред. Готов съм за отговори, мисля, че се включих във времето от дневния ред. Относно концепцията и другите статистически данни всеки се е запознал или може да се запознае.

Пристъпва се към изслушване на концепцията на съдия Гергана Симеонова.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Колеги, първо искам да Ви благодаря, че всички се отзовахте на поканата за провеждане на Общото събрание. Вие ме познавате добре. В Районен съд - Благоевград съм повече от пет години. Знаете, че досега винаги съм имала активна позиция по всички въпроси, които касаят работата на нашия съд и пред които сме били изправени. Познавате и моето силно развито чувство за справедливост и решителност, както и значението, което отдавам на достойното и открито поведение в отношенията помежду ни. Кандидатурата за Председател на Районен съд –

Благоевград за мен не е самоцел. Целта, която си поставям е с общи усилия да превърнем съда ни в пример за съд с добър микроклимат и качествено и срочно правораздаване. Неотдавна мина отчетното събрание на съда, така че всички Вие сте запознати със статистическите данни, затова няма да се спирам на тях. Искам да обаче да обърна внимание на статистика, която не беше представена на Отчетното събрание и с която запознах част от съдиите, с които разговарях. Първо искам да кажа, че според статистиката на ВСС за действителната натовареност на съдиите за първото полугодие на районните съдилища в областните градове Районен съд - Благоевград е на четвърто място. Преди Районен съд - Благоевград са само СРС, Районен съд - Смолян и Районен съд - Хасково. Всички останали съдилища като действителна натовареност са след Районен съд - Благоевград. Друга статистика, която помолих системния ни администратор да извърши е за постановените съдебни актове от съдиите за периода 01.01.2023 г. до 31.01.2023 г. Не знам дали някой от Вас си е правил труда да провери колко съдебни актове е постановил за този кратък период, но статистиката ще Ви изненада. Имам статистика за всеки един от нас поотделно, но смятам, че не е редно сега да я цитирам по съдии. Ще я приложа към протокола, за да може и съставът на ВСС да се запознае с тази статистика. Искам само да Ви кажа, че за този тримесечен период всеки от нас е постановявал между 400 до 634 акта за тези три месеца. Т.е. между 6 и 10 акта на ден. Това са общия брой актове, като от тях финализираци са между 100 и 160 акта за три месеца. От тях актове по същество са между 80 и 119 акта. Т.е. финализираци актове всеки от нас е постановявал между 1,8 и 2,6 акта на ден. Тази статистика не отчита времето, което всеки съдия прекарва в откритите съдебни заседания, не отчита и командироването на част от съдиите в Районен съд - Разлог, не отчита и работата по делата, които са образувани в АСУД.

Тази статистика показва и голямата натовареност освен на двете отделения, така и натовареността на съдебните служители, които знаете колко много документи трябва да оформят при всеки един постановен акт.

Много ми се иска да акцентирам, че независимо от трудните условия, в които беше поставен съда ни през последните години - редуциран състав и в условията на пандемията, съдиите и служителите успешно продължиха да изпълняват своите задължения, като това най-ясно личи от проверките, които са

извършени на нашия съд. Плановата проверка на Наказателното отделение за периода 01.01.2019 г. до 31.12.2020 г. е приключила без никакви препоръки и с изразена изцяло положителна оценка за работата на съда ни.

Не съм съгласна със становището на съдия Иванов, изложено в неговата концепция за наличие на пропуски в Гражданското отделение, констатирани в плановата проверка на отделението за периода 01.01.2020 г. до 31.01.2021 г. След възражение на двама колеги от Гражданско отделение с решение на Главния инспектор на Инспектората на ВСС е отменен актът от резултата на извършената планова проверка в частта относно дадените препоръки, като в мотивите изрично е посочено, че съпоставяйки изключително малкия брой просрочени съдебни решения с продължителността на проверявания период се налага извод за неизмеримост и несправедлив критерии на дадената препоръка, като не е съобразена извънредната епидемична обстановка от 14.05.2020 г. до края на проверявания период допълнително са затруднили дейността на магистратите и ритъма на работа.

През м. август 2020 г. е извършен одит на Районен съд – Благоевград, като няма препоръки относно разходването на бюджетните средства, разпореждането и опазването на активите.

Извършена е и проверка за спазването на правилата от Районен съд – Благоевград в качеството му на администратор на лични данни, като тази проверка е приключила без препоръки и е направен извод, че Районен съд – Благоевград е предприел всички подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, че обработването на лични данни се осъществява при спазване на принципите и задълженията.

В случай че бъде избрана за Председател възнамерявам да съм принципна, както винаги съм била досега в отношенията ми със съдиите и със съдебните служители, като действията ми да гарантират съдийското самоуправление. Ще бъде безкомпромисна и за всеки опит за засягане на съдийската независимост и към действията, които рушат авторитета на нашия съд и на всеки един от нас поотделно, независимо от неговия източник.

Ще ми се да акцентирам на това, че според мен всеки вече от Вас усеща, че напрежението, което съществуваше в Районен съд – Благоевград и което наложи нееднократното сезиране на кадровия ни орган, към настоящия момент е намаляло значително, което показва, че вече вървим в правилната посока и можем да се справим

успешно с проблемите, които възникват, когато не съществува противопоставяне. За мен е изключително важно да не бъде допускано такова противопоставяне, защото всички знаем, че от него няма печеливши и последствията от такова противопоставяне в дългосрочен план винаги са негативни.

Два са основните проблема, които според мен към настоящия момент все още не са решени и това е проблемът с високата натовареност на съда, която личи от всички статистики, с които сте запознати, поради незаетите съдийски щатове. Силно се надявам този проблем скоро да бъде решен. В най-близко време виждам като възможност назначаването на младши съдия м.юни или м.юли тази година и назначаване на съдия след приключване на конкурса за първоначално преместване, в който има една бройка за Районен съд – Благоевград.

Другият проблем, който стои пред нас е неравномерното разпределение на делата в Гражданско отделение, доколкото в Наказателно отделение такъв проблем не съществува. Това, което смятам, че може да бъде направено по този проблем е Председателят на съда да се ангажира с проучване на вариантите, с които другите съдилища са успели да се справят с такова неравномерно разпределение, да бъде проведено Общо събрание, да се обсъдят възможните варианти и да се вземе решение какви мерки трябва да бъдат предприети, за да се осигури една равномерна натовареност.

Основните ми приоритети са добрата работна среда, която включва конструктивност, добронамереност, среда, в която всеки един от нас да знае, че може да разчита на своите колеги, да може да обсъди възникнали проблеми и да получи необходимата подкрепа и разбиране, равномерното натоварване на съдии и служители и повишаване на квалификациите на съдиите и съдебните служители.

Знам, че процедурата по изслушване изисква да се представи концепция за управление, моята концепция е готова отдавна, достъпна е за всички. Посочих и основните си приоритети. Много ми се иска вместо монолог изслушването да бъде един конструктивен диалог, като съм готова да отговоря на всичките Ви въпроси. За мен е важно да чуя и очакванията към бъдещия Председател на Районен съд – Благоевград.

Пристъпва се към задаване на въпроси към двамата кандидати за Председател на Районен съд – Благоевград.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – За да бъде равнопоставено съм формулирала въпроси и към двамата кандидати, а след това и от концепциите съответно има нюанси. Въпросът ми към двамата кандидати е следният: Как и къде виждате професионалното си развитие в следващите пет години?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Професионалното си развитие? Професионалното си развитие го виждам в съда, като при възможност за конкурси, въпреки че такава възможност няма ще обсъдя вариантите, които стоят. Но възможностите за конкурси се изчерпаха, така че следващите пет години по обективни причини се вижда, че ще е в рамките на съда професионалното ми развитие.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Районен съд – Благоевград ли имате предвид или на друго място?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Районен съд – Благоевград.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Аз виждам бъдещите пет години в Районен съд – Благоевград в случай, че бъда избрана за Председател. Разбира се, че това е един голям ангажимент, който ще поема към съда и ще довърша този мандат.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Вторият ми въпрос към двата е: Какви са най-важните и значими постижения на съда, респ. потенциал на съда, които мислите, че може да използвате при реализиране на управленската си концепция в следващите пет години.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Кадровата обезпеченост, която се постигна при предходните ръководства и която сега малко се оряза, материалната база, оборудването, образно т.нар. медиационен център също е една от заслугите на предходните мандати. По новите промени в гражданското законодателство и ГПК, които ще влязат в сила догодина вече по някои видове дела медиацията ще стане задължителна. Готов медиационен център с едни права, които малко трябва да бъдат актуализирани с новите изисквания, това ще надгради.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – В моята концепция съм изложила всички постижения на съда и през последните два мандата от по пет години, така че всяко едно от постиженията, които са посочени е голям успех на съда. Създадена е добра организация за работа в съда. Всичко, което е постигнато е една добра основа, за да продължи съдът да работи добре. Лично аз съм използвала едно от постиженията на един от предходните управленски екипи - създадената синя стая за изслушване на непълнолетни лица, използвала съм я по някои дела и съм видяла колко е полезно това и как се провежда един щадящ разпит на детето. Това е голямо постижение, което лично в моята работа съм видяла, че е полезно. Създадена е добра основа за провеждане на разпити чрез видеоконференция, комплектовани са готови формуляри за съдебни поръчки, които се ползват от служителите. Много са постиженията.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Считате ли, че личният интерес на един съдия и виждането за неговото професионално развитие може да бъде водещ приоритет пред интереса на съда и съдебната институция, в която работи?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Разбира се, че водещ е интересът на институцията, в случая в интерес на правосъдието.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Моят отговор е същият като на съдия Иванов. Наистина следва да се вземе предимство и приоритет интересът на правосъдието, доброто правораздаване и не може интересът на един отделен съдия или служител да бъдат поставени пред интересите на съда.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Считате ли, че един съдия следва да реагира при видимо неспазване на закона и нарушаване правата на съдии и съдебни служители в институцията, в която работи или следва да прояви пасивност в такава ситуация?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Смятам, че това не е само право. Това е задължение на ръководителя да реагира в защита, съобразно закона обаче.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Тук отговорът ми отново съвпада с отговора на съдия Иванов. Всеки един от нас като магистрат и Председателят следва да съблюдава спазването на закона и ако са нарушени правата, независимо дали на страни, участници в процеса, на служители или съдии трябва да се предприемат необходимите мерки. Това беше част от моята концепция, казах, че основният ми приоритет е да се съблюдава съдийската независимост и да не се допуска нарушаване авторитета на съдиите и служителите.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – И последният ми въпрос към двамата е: Кои са лидерските качества на всеки от Вас така, както ги вижда, които счита, че биха му били полезни при реализиране на управленската концепция и изпълнение на функциите на Председател на Районен съд – Благоевград?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Аз казах и във встъплението. Знанията и опита, които съм придобил са ми една добра основа. Следващото, умението ми да убеждавам и да обединявам, а не да разделям. И да ми бъде господар само Закона.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Качествата, които смятам, че са от значение ако бъда избрана за Председател е това, което вече заявих пред Вас -моята принципност по отношение на всички въпроси, поставени за решаване, справедливостта, която дължим не само при правораздавателната ни дейност, но и в отношенията ни помежду ни, диалогичност, далновидност, нямам конфликти с нито един от съдиите – нито в нашия съд, нито със съдиите в Окръжен съд – Благоевград, Административен съд – Благоевград. С всеки от Вас и със съдиите от другите съдилища мога да разговарям и обсъждам каквито и да било въпроси за разрешаване.

СЪДИЯ ПЕНЗОВ – И аз имам въпрос към двамата колеги. С оглед развитието на съда в последните два управленски мандата и наличният към момента съдийски ресурс и ресурс на съдебните служители, как смятате, сегашната обективна обстановка в последните година, година и половина необходимо ли е допълнителни щатни бройки за съдии, за служители и ако мислите, че има необходимост къде биха били най-необходимите такива попълнения?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Кадровата обезпеченост. Към момента имаме два незаети съдийски щата. Натовареността към момента е такава, че може да се справим със задачите, като се погълнят щатове ще се облекчи. Единствено малко трябва в организацията на работа трябва да настъпят някои промени, което ще облекчи справянето на тези задачи. В администрацията мисля, че и там щатове са добре на този етап с оглед тази натовареност, като някои звена имат слабости, защото липсва мотивация на служителите, липсват някои обучения на служители, т.е. с леки кадрови вътрешни размествания може да се обезпечи нормално функциониране.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Моето становище се различава съществено от становището на съдия Иванов. Аз смятам, че в момента всеки от нас е изключително високо натоварен. Това личи както от статистиките на ВСС, така и от статистиката, която Ви представих. Не смятам, че високото натоварване ще позволи едно качествено и срочно правораздаване. Напротив, за да можем да постановяваме качествени, аргументирани и в срок съдебни актове всеки от нас трябва да може да работи в спокойна обстановка, при едно нормално натоварване. Натоварване, при което да може всеки от нас да проучи задълбочено делото, да проведе нормално съдебно производство и да има време да обмисли и да аргументира крайния съдебен акт. В момента постановяването на по шест акта средно дневно, от които два акта по същество е едно изключително високо натоварване, което създава напрежение и стрес, както сред съдиите, така и сред съдебните служители. Затова на първо място много силно се надявам да бъдат заети свободните щатни бройки за съдии и ако натоварването продължи да бъде непосилно, така, че да работим спокойно Председателят според мен ще трябва да направи искане за откриване на нови щатове. Натоварването на съдебните служители е функция от натоварването на съдиите и при високо натоварване на съдиите, това рефлектира и върху натоварването на съдебните служители.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Само ако мога да допълня, вземайки повод и от казаното от колегата. По правилата на ВСС ние се движим около средната натовареност. Ами ако увеличим и погълним двата

щата няма ли да паднем под средната натовареност по правилата на ВСС.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – А защо да не паднем под средната натовареност и да работим нормално? Освен това според статистиката, която е от първото полугодие на 2022 г. ние сме на четвърто място по действителна натовареност, не по щат, а по действителна натовареност от районните съдилища в областните градове, преди Пловдив, преди Варна, преди Бургас. Това не е повод за гордост, че сме с такава реална месечна натовареност на човек.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Знаем, че основният критерий на ВСС е брой постъпления на дела според брой съдии. В тази категория ние сме около средна натовареност за страната. В този смисъл всеки иска да работи при ниска натовареност, но след като са възложени задължения да се работи и в средна такава, ще работим и в средна такава. Тук не сме, за да си получаваме комфорт, тук сме за да работим. И пак казвам, вътрешни организационни мерки – ако има някъде свръх, другаде несвръх, да решат тези проблеми на този етап. Напред във времето не знаем какво ще се случи. Но постъпленията тук са в рамките на нормалното спрямо миналата година, нямаме нещо свръх увеличение и свръх намаление на постъпленията.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Въпросът ми е към съдия Иванов. Първо, на стр. 8 пише, че предвижда да възлага допълнителни контролни функции на служителите за постигане на ефикасно и стабилно правосъдие. За мен не става ясно, ще се ангажират служители да контролират правосъдието на съдиите ли?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Не. Да контролират дейността на някои служители, които имат нуждата да бъдат контролирани. Например административният секретар да наблюдава и контролира някои служители, които правят съществени грешки. Това му е по длъжностна характеристика, но в последните години, доколкото аз виждам не се реализира и ще трябва явно нарочна заповед, за да се подсетят някои служители за задълженията им. В този смисъл, можем да се справим със собствен ресурс с малко оптимизиране работата на администрацията. Защото има някои служители правят фрапантни грешки не защото не могат, а защото може би имат

пропуски, имат нужда от малко помощ и затова под формата на контрол ще получават и помощ, за да се оптимизира работата.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Какво правосъдие правят служителите, защото в концепцията пише „за постигане на ефикасно и стабилно правосъдие“.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Игра на думи.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Съдия Симеонова спомена и това също ми прави впечатление в концепцията на съдия Иванов, че в нея не са заложили окончателните резултати от проверките на Инспектората в Гражданско отделение и за предходния и по-предходни мандати, а някакви междинни резултати на инспектори, които са коригирани по възражение от и със акт на Главния инспектор. Прави ми впечатление, че въобще отсъстват актовете с резултата от проверките в Наказателното отделение, които за два мандата са с констатации за отлична работа в Наказателното отделение и никакви препоръки. Въпросът ми е защо тази част от работата на съда отсъства от концепцията на съдията Иванов и второ, защо наистина се твърди, че има констатирани пропуски в Гражданското отделение при проверката на този мандат, след като и на мен също ми е известно, че колегите са обжалвали тези констатации и те са коригирани и отменени с акт на Инспектората, както и твърдението за констатации на предходна проверка на Инспектората, за личностни отношения, в каквато насока имаше възражение и Главният инспектор е категоричен, че лични отношения са извън компетентността на инспектората, те не могат да бъдат предмет на проверка и в този смисъл подобни твърдения на инспектор, който въобще не е разговарял със съдиите на съда по този въпрос, се явяват нищожни. Защо фигурират междинните резултати като отправна точка за извеждане на цели, а не окончателният резултат от проверките след намесата и акта на Главния инспектор, който акт и при двата мандата в заключение, в крайна сметка е, че въпреки наложените опорки, най-вече отвън, че тук не се работи и че има някакви междуличностни конфликти, резултатът от проверката на инспектората е категоричен, че за два мандата в Наказателното отделение няма никакви препоръки, поради отлична организация на работа, а в Гражданското отделение пропуските са технически, предимно свързани с

отбелязвания по книги и някакво деловодство, което вече е електронно. Но работата на колегите не е упрекната, включително и за срочност. Защо не това фигурира в концепцията, а нещо, което е коригирано с окончателния акт на Инспектората?

СЪДИЯ ИВАНОВ - Това, съдия Николова, е Вашият поглед на събитията назад във времето. Аз съм констатирал проблеми и съм ги възпроизвел в концепцията, както и констатациите на акта в Инспектората е въпрос на Ваша концепция, че всичко е ОК, но аз съм счел, че не е ОК и затова е отразено в концепцията ми и по което ще работя да се отстрани.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Т.е. съдия Иванов не приема акта на Главния инспектор, с който приключва проверката и приема препоръки, които са коригирани от Главния инспектор, така ли да разбираме?

СЪДИЯ ИВАНОВ - Какво приема или не приема съдия Иванов е едно. Много общо говорите, дайте конкретика.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Има акт на Главния инспектор, който казва как окончателно приключва всяка от проверките - и в двете отделения и за двата мандата. Проблемите, които Вие считате, че са изведени от проверката, Главният инспектор казва, че ги няма. И за това в мен се породил въпросът, защо не се цитира акта на Главния инспектор и оттам да се тръгне с извеждането на цели, а променените препоръки на инспекторите се приемат като отправна точка за формулиране на управленски цели в концепцията на съдия Иванов?

СЪДИЯ ИВАНОВ - По възражение на колеги срещу акта на Инспектората, които констатации засягаха техни конкретни дейности има положителен резултат, уважавайки възражението. Но не по всички констатации за дейността на съда в актовете, не в акта на Инспектората, в актовете, защото последните години минаха няколко, не всички констатации са отменени от Главния инспектор. Тези проблеми стоят от години. Ако прочетете концепцията ще видите кои не са отменени.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Всичко, което пише там е отменено. Ние нямаме такива проблеми, които фигурират във Вашата концепция. Особено в Гражданското отделение в момента няма проблеми. Те са коригирани с акта на Главния инспектор.

СЪДИЯ ИВАНОВ - Само за пример ще дам времевите стандарти и ще приключа темата, защото влизаме в един безсмислен спор.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Следващият ми въпрос е свързан с точно тази срочност. Пише, че били занижени критериите по срочност в работата на съдиите и че според съдията Иванов причина за това е, цитирам: „отношението на съдиите към делата“. Може ли съдия Иванов да ни каже как и откъде изведе, че отношението на съдиите към делата е довело до намаляване на срочността в работата? Още повече, че ние знаем, че близо шест години и половина той не работи в нашия съд, командирован е в друг съд и за мен ще е интересно откъде са почерпени тези наблюдения, за да се направи такъв генерален извод, че съдията с отношението си към делото е довел до просрочие на същото.

СЪДИЯ ИВАНОВ - Отношението към работата има отношение към резултата от работата. Това е първото. Второто, наблюденията ми са от дейността като съдия в Районен съд – Благоевград. Аз за известен период съм бил командирован и в Окръжен съд, но съм работил достатъчно и тук.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Кога сте работил в Районен съд – Благоевград - от 2014 г. до командироването Ви през 2016 г.?

СЪДИЯ ИВАНОВ - От 2014 г. до командироването ми през 2016 г., но съм командирован с довършване на делата. Не може някои съдии да се справят в срок, други да не се справят в срок. Това е една от констатациите на Инспектората. Ние не можем да пренебрегнем фактите.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Специално мен ме обиди това, което е написано във Вашата концепция, защото първо не фигурира обективният факт, че при двете планови проверки в Наказателното отделение за два мандата няма никакви препоръки, още повече за

намалена срочност, а във Вашата концепция пише, че била намаляла срочността в отделението ни заради отношението на съдиите към делата. Да ни кажете какво е инспирирало това Ваше становище, че наказателните съдии имат такова отношение към делата си, че намаляват срочността на делата.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Какво пише в концепцията определя авторът на концепцията. Нали, с това трябва да бъдем наясно. Следващото нещо, такава констатация няма в концепцията. Това е Ваша импровизация.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Има такава констатация в концепцията. Във всяко от изложенията за двете отделения накрая пише като причини за намаляване на срочността – „отношение на съдиите към делата“.

СЪДИЯ ИВАНОВ - Ако погледнем оттук нататък във времето има забавени както граждански, така и наказателни дела. Както в насрочването, движението, постановяването на актове, това е факт. Отричаме ли го този факт? Има и такива забавяния. Това трябва да го отстраним, защото имаме ресурса да го направим. Защо да не сме номер едно.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Мога да кажа, че според годишния отчет за 2022 г. има намаляване броя на дела, приключени в тримесечния срок. Но няма констатация на компетентен орган, че са занижени критериите „срочност“ по делата на самите съдии, особено в Наказателното отделение. Аз не приемам подобно твърдение, че има занижение в срочността и причина е „отношението на съдиите към делата“. Това, според мен е невярно в концепцията. Въпросът ми в тази връзка е продължение на коментирания до момента. Счита ли съдия Иванов, че има връзка в намалението на дела, приключили в тримесечния срок, липсата на достатъчна кадрова безпечност заради отсъстващи /командировани/ по няколко съдии през предходните години. Т.е. това, че съдът не работи в пълния си капацитет и се налага наличните съдии да вършат работата на отсъстващите командировани. Не счита ли, че има корелация между този кадрови дефицит и намаления брой приключени дела в тримесечния срок, което действително е отчетено.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Пак се връщам на това, което казах. Командирането на някои съдии през годините е довело до около средната натовареност за съда. Задавам въпросът, който е риторичен. Ами ако не бяхме командирани, дали щяхме да сме около средната натовареност или да сме около ниската натовареност. Това първо. Второ, причините за решаване на делата извън тримесечния срок са различни, една от които е възможността за призовавания, възможността вещите лица да изготвят своевременно експертизите. Защо? Голяма част от гражданите са в чужбина по една или друга причина, вещите лица са натоварени. Вече по някои въпроси вещи лица специалисти няма. Разполагаме с един, максимум двама, които са свърхнатоварени. Това разбира се са обективни причини, които продължават разглеждането на делото. И един фактор пандемията, в който имаше един немалък период, в който бяхме в безтегловност – не гледахме дела и си задавахме въпроса кога ще гледаме отново дела.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Счита ли съдия Иванов, че консолидацията на колектива може да се постигне със самоизолация и капсулиране на Председателя?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Председателят е председател не да се самоизолира, а да ръководи съда, което е свързано и с общуване със съдиите. Защото е обща тази цел. По-доброто управление е дейност на всички. Това е смисъла на председателстването - пръв между равни, да обедини, да даде посока и да използва мотора на всички. Това е.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – В концепцията на съдия Иванов има и нещо, с което съм съгласна. Това е, че не може еднолично Председателят да става пример и повод за неспазване на закона. По-скоро неговата активност и действия следва да са в обратна посока. В този смисъл искам да попитам съдия Иванов, защо продължава така да прилага Закона за правната помощ, че създава впечатлението за неговото неспазване при едноличното определяне на адвокати за особени представители, не през Адвокатски съвети и отново толкова години по-късно, след като този въпрос беше решен с тематична проверка на Председателя на Бюрото за правна помощ през 2015-2018 г., към 2023 г. отново има сигнал на Адвокатска колегия за съмнение в

нарушаване на този закон и пристрастност и субективизъм към адвокати от негова страна.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Позволете ми да отгранича въпроса. Първо по въпроса за ЗПП и приложението му. Не прилагам ЗПП, защото откакто съм съдия не си спомням да ми е поискана правна помощ от страна по делото. Въпросът за особените представители първо е правораздавателен, той не подлежи на коментар от когото и да е, освен от въззивната инстанция, респ. касационната инстанция. Тя може да провери доколко съдията е извършил правилни и законосъобразни процесуални действия. Назначаването на особен представител е процесуална дейност на съда във връзка с правораздавателната му функция, следователно контролът се реализира от въззив, респ. касация. Следващ момент. Има един ГПК, той е продължение на конституцията, който казва, че съдията е подчинен на закона. Законът казва що е то особен представител. В случая ГПК – чл.47 ал.6, чл.48 ал.2, чл.29 в няколкото му хипотези. Чл.47 ал.6 при ненамиране лицето на адреса, чл.48 ал.2 – когато лицето има неизвестен адрес, чл.29 ал.4 в особени случаи, когато не е във възможност и му се назначава особен представител. Законът е предоставил дискрецията на съдията да определи особен представител на страната за защита на интересите ѝ. Той е предоставил на съдията възможността да определи възнагражденията. Задавам въпроса, в какво качество председател на Адвокатски съвет и Председател на Бюро за правна помощ ще дава указания на съдия как да прилага института на особения представител, при положение, че този институт го е уредил закона и законът е определил действията на съдията по отношение на този институт.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Съдия Иванов, съгласно ЗПП кой е органът, който може да тълкува и дава указания по прилагането му. Не е ли НБПП?

Общото събрание напуска съдия Татяна Маркова.

СЪДИЯ ИВАНОВ – По въпросите на правната помощ контролът се реализира от Председателя на НБПП по смисъла на ЗПП. Но отново казвам, институтът на особения представител по ГПК не е правна помощ. В ЗПП изрично е казано що е то правна

помощ и го е отграничило от особеното представителство по реда на ГПК. Правната помощ е институт, свързан с икономическата невъзможност на лицето да реализира защита по видовете дела. Чл.2 и чл.3 е казал що е то правна помощ. Опитът за разширително тълкуване както на ГПК, както на ЗПП, за да се направи взаимовръзка, че видите ли особенният представител по ГПК е правна помощ и то от лица, които законът не им е дал такова право да тълкуват закона не могат да обвържат съда, защото Конституцията казва, че съдията е подчинен на закона, не на тълкуванията на органи извън съда.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Т.е. Вие ще продължите да не се съобразявате с указанията на НБПП по прилагане института на особения представител и ще продължите еднолично да определяте сам адвокати за особени представители по Ваши дела. Така ли да разбирам отговора Ви?

СЪДИЯ ИВАНОВ – Аз ще продължа да следвам и спазвам закона, защото съм дал клетва да спазвам на закона. В този смисъл аз откакто съм съдия не помня да съм прилагал различно института на особения представител при действието на новия ГПК от първия ден, в който прилагам този институт. И само да отбележа следното. Има едно задължително тълкуване на закона, което по закон това тълкуване е задължително, а именно има Тълкувателно решение на Общото събрание на Гражданска търговска колегия на ВКС по въпроса за разноските, 2012 г. повдигнат въпрос и от НБПП, и от адвокати, и от противоречива практика. Съдът казва следното: Въпросът на особеното представителство по реда на ГПК и изброява чл.47 ал.6, чл.48 ал.2, чл.29 ал.3 е в дискрецията на съда и в този смисъл възнаграждението се определя по Наредбата за минималните размери на адвокатското възнаграждение, а не по Наредбата за правната помощ. Ерго, това не е правна помощ.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – В това тълкувателно решение, съдия Иванов, всички сме го чели, там не пише, че съдиите сами си определят конкретни адвокати за особени представители по техните дела. Не пише такова нещо в тълкувателното решение. В тази насока са указанията на НБПП и оплакванията на адвокатите. Вие, ако бъдете Председател това означава, че ще продължите с тази практика и това тълкуване на закона. Така ли да Ви разбирам? Няма

да се съобразите с указание на НБПП, което указание по тълкуване на закона е задължително за съдилищата. И всъщност ще правите това, което твърдите в концепцията си, че не трябва да се прави от Председателя, който не трябва да става повод за нарушаване на закона. Това ли ни казвате?

СЪДИЯ ИВАНОВ - Казвам следното: Ще продължа да спазвам закона като съдия. Като Председател ще спазвам закона и няма да допускам вмешателства, когато тези вмешателства са извън предвиденото на закона.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Т.е. сам ще определяте конкретни адвокати за особени представители по Вашите дела, а не чрез Адвокатски съвет - Благоевград? Това ли е окончателното, което искате да кажете?

СЪДИЯ ИВАНОВ - Казвам отново, повтарям: Ще продължавам да спазвам закона, защото по закон съм длъжен да го спазвам и не трябва да се поддавам на влияния, включително били тези влияния от органи като адвокатски колегии.

СЪДИЯ НИКОЛОВА - Нямам повече въпроси. Благодаря на съдия Иванов.

СЪДИЯ ПЕНЗОВ - Говорим за натовареност и явно всички имаме различни критерии за натовареност, както и ВСС има различни критерии за натовареност - едните са формални и официални, другите са неофициални и приложими. Интересно ми е всеки един от кандидатите да ми каже, къде разбира „нормалната“ натовареност на нашия съд по скала „висока-средна-ниска“? Къде се поставя стрелката на „нормалната“ натовареност за нашия съд?

СЪДИЯ ИВАНОВ - Движим се около средната натовареност. По критерия брой постъпили дела, брой съдии.

СЪДИЯ ПЕНЗОВ - Значи за съдията Иванов средната натовареност е нормалната натовареност, така ли да разбирам? До тук говорихме само за брой дела. За коефициентите никой не

говори. А всички знаем, че официалната скала за измерване на натовареността са коефициенти, не е брой дела.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Това е Ваша теза, тази бележка да направя.

СЪДИЯ НИКОЛОВА – Натовареността през 2022 г. се измерва в коефициенти и всички сме над 110 коефициент, което не е средна, а над нормалната натовареност по чл.16 от Правилата на ВСС.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Ако четем нормативните изисквания, приети от ВСС ясно се сочи кога имаме ниска, средна, висока. Какви писма са получавани, аз не знам. Но ние се движим по изискванията на ВСС около средна натовареност. Като пак отбелязвам, в дълъг период имахме командировани, имаме сега незаети щатове и пак се движим около средната натовареност.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Моето становище е, че в момента сме високо натоварени. Това много ясно личи в статистиката на самия ВСС. Цитирах няколко пъти – действителното натоварване на съдиите в районните съдилища в областните градове Районен съд - Благоевград е на четвърто място. Смятам, че в момента работим при висока натовареност.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Нормалната натовареност по скалата на съдията Пензов чисто в човешки и личностен план е между ниската и средната натовареност.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Статистиката за постановените актове показва точно това. Показва, че пишем и в събота и неделя, и след 17.00 часа, средно по осем акта на ден няма как да се напишат в рамките на работния ден. Нашата цел трябва да бъде да сме нормално натоварени.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Ако имаме възможност да сме под средната натовареност би било добре чисто в човешки план. Ама, като дойде края на годината после искаме да сме около средната, защото миналата година определиха допълнителните възнаграждения по натовареността на съда. Тогава всички искаха да са в една категория, но критериите на ВСС бяха такива, че много малко

съдилища влязоха в тази категория. Включително и Окръжен съд не влезе в тази категория. Но искам да отбележа и следното. Преди месец-два имаше искане за командироване на съдия от Районен съд – Сандански и отказът беше заради степента на натовареност. Степента им на натовареност не беше такава, че да обуслови и командироването. Тези факти ние също трябва да ги оценим.

СЪДИЯ СИМЕОНОВА – Имаше и други мотиви, че от този съд трябваше да се осигури командироване в съда с най-големи проблеми, а именно Районен съд – Разлог. Имаше мотив, че колегата е подала молба за командироване участва в конкурс и това би довело до неравнопоставеност спрямо другите участници. Това което посочвате е само един от аргументите на Председателя на Окръжен да откаже това командироване.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Това беше основният мотив. Още повече и към този момент съдия от този съд е командирован в Разлог, а от няколко дни и други съдии са командировани.

След изчерпване на въпросите към кандидатите за Председател на Районен съд – Благоевград се преминава към изказвания за вземане на становища.

Становище на СЪДИЯ ИВАНОВА – Аз искам да кажа, че от тия няколко месеца, в които изпълнявам длъжността Председател се убедих, че това е бутафорна длъжност и тя не крие истинска възможност на човека на тази позиция да помогне на съда. Не си работодател на съдиите, формално си работодател на служителите, но в действителност не ги избираш ти, защото комисия ги избира и не можеш да влияеш на подредбата и класацията на комисията. Не разполагаш с бюджет, не разполагаш с възможност да назначиш нови хора, за да свалиш натоварването, от което всъщност произтичат всичките ни конфликти. Дори не можеше да направиш ремонт на сградата. Почти нищо не можеш да направиш. Преливаш от пусто в празно. Казвам го не за да ви отчая, надявам се, че у двама Ви има сили и способности да го направите. Моята подкрепа е за съдия Симеонова, като дълбоко вярвам в смелостта, силите, решителността ѝ, в това, че е далновидна и справедлива и вярвам, че има смелост. За съдия Иванов резервите ми произтичат от моите няколко опита да го включа в комисии, които да ревизират работата

на службите и да помогне, защото той винаги казва, че има проблем в службите, има какво да се направи, но той не пожела да го направи. Оттегли се от тези комисии. Не разбирам мотивите от това, но ме кара да се съмнявам.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Командиран съм в Районен съд – Разлог, имам около 100 дела допълнителни на доклад, къде по-напред да огрея, както се казва.

СЪДИЯ ИВАНОВА – Ако станеш Председател, ти също ще си толкова натоварен.

СЪДИЯ ИВАНОВ – Но няма да бъда командирован.

СЪДИЯ ИВАНОВА – Аз смятам, че е сбъркан модела на управление на съдилищата и и не е по силите ни да го променим. Надявам се, че ВСС, от който това зависи ще го направи. Това е моето становище.

Становище на СЪДИЯ БЕРОВСКИ – Ще подкрепя кандидатурата на съдия Симеонова, тъй като мисля, че нейната концепция е задълбочена, подробна и споделям нейното виждане за развитието на Районен съд - Благоевград.

Становище на СЪДИЯ АЛЕКСОВА – Ще бъде кратка. За малкото време, в което съм тук имам отлични впечатления за съдия Симеонова както като професионалист, така и като човек. Считаю, че тя притежава необходимите качества за тази длъжност и подкрепям изцяло нейната кандидатура.

Становище на СЪДИЯ ПАНКОВА – И аз ще взема становище, тръгвайки от това, което каза съдия Алексова. Моята подкрепа ще е за съдия Иванов по същите причини, които тя заяви, а именно, че моето познанство със съдия Иванов е от 20 години, аз съм учила с него като студент, отделно след това сме продължили да общуваме и смятам, че притежава нужните качества за това. Като съм далеч от мисълта, че съдия Симеонова няма да се справи. Просто познавам по-добре съдия Иванов, затова ще подкрепя него.

Становище на СЪДИЯ ПЕНЗОВ – Ще бъде кратък и ще се изкажа, защото законът ми дава право на това като участник в Общото събрание, въпреки че съм модератор на същото. Аз ще подкрепя колегата Симеонова, дотолкова доколкото нейните разбирания и концептуални виждания за развитието на съда и останалите въпроси, които се дебатираха днес напълно са споделени от мен и се доближават до моите убеждения относно темите за натовареност, проблематика на съда, перспективите и пътя, по който следва да се развива съда. Затова ще подкрепя колегата Симеонова в този форум.

Становище на СЪДИЯ ТРИЧКОВА – Считам, че и двете кандидатури са достатъчно мотивирани, двамата колеги са достойни да заемат тази длъжност, притежават всички нравствени, професионални качества за това, считам, че концепциите им са в правилната насока за развитие на съда. Личното ми становище и подкрепа ще дам на съдия Иванов. Считам, че той има повече опит, стаж в три различни съдилища, които ще му помогнат да развие съда в правилната посока.

Становище на СЪДИЯ НИКОЛОВА – След запознаване с концепциите на двамата кандидати, след изслушването им и с оглед на лични впечатления на тяхната работа, активност, най-вече във връзка с решаване на организационни проблеми в съда ни, също категорично ще подкрепя кандидатурата на съдия Симеонова заради следните конкретни причини: Първо, концепцията ѝ е изключително задълбочена, подробна, с ясна визия, с конкретни цели, с конкретни мерки за постигането им. В нея ясно се вижда, че съдия Симеонова знае откъде тръгва, знае какво трябва да се направи и в каква посока да продължи съдът, за да надгради това, което има като постижения през последните два мандата. Ясно и конкретно е посочила основните проблеми, които са останали нерешени и които пречат на всички, а те са: липсата на нормалност и спокойствие в работната атмосфера, до които се достигна не толкова заради неверните твърдения и чести използвани опорки за някакви „междупличностни конфликти“, а заради непрекъснато взимане на някакви решения извън съдебната ни институция, с които се пречеше на работата ни действия и бездействия при кадрови дефицити, при битови нужди на съда, включително липса на кабинети и т.н. и нашата реакция срещу тези пречещи ни

решения да вършим основната си съдийска работа. Това категорично няма как да се квалифицира като „личностни конфликти“, а като битка на съдиите за нормалност, която обаче в крайна сметка по ред причини и до този момент се налага да се води. И в този смисъл съм съгласна и с това, което виждам в концепцията на съдията Иванов, квалифицирано като „изкуствено създадени разделения на съдии“ в нашия съд, в който иначе категорично мога да кажа, че работят изключително отговорни, обичащи работата си съдии и съдебни служители и заради което и резултатите са много добри, без препоръки на ИВСС и съдът е открояван с добрите си практики неколнократно като модел в тази страна. Считам, че именно съдия Симеонова може да обезпечи това спокойствие и нормалност в работната атмосфера с нейната диалогичност, баланс, чувство за справедливост и принципност при взимане на решения. Съдия Симеонова е човек, който може да приеме чуждото мнение, включително да коригира своето, когато счете, че чуждото е по-обективно и справедливо. За мен това е изключително важно качество на лидера. Не ме притеснява по-малкия ѝ стаж в съдебната институция по никакъв начин, защото лидерските качества съдията или ги има, или ги няма и когато ги има той може само да ги показва, ползва и развива. А когато ги няма никакъв стаж не може да ги балансира и компенсира. Радва ме това, че съдия Симеонова е открила потенциала на съда и е поставила като една от основните и според мен изключително постижими - цели да станем отново модел в страната, а именно: модел за електронно правосъдие, което в крайна сметка не можа да се реализира в предходния мандат от една страна заради създадената аномалност по ред причини и фактори извън съда, а от друга страна по обективни причини не можа да стане това /не влезе в сила нормативната уредба за въвеждане на всички инструменти за електронно правосъдие/. Тази уредба обаче вече е факт и считам, че при следващия управленски мандат може да бъде използвана инициативността, отвореността, креативността на съдиите и съдебните служители за работа с електронни инструменти, прилагане на иновации, така че спокойно можем да станем модел в тази насока. Считам за абсолютно реализируема концепцията на съдия Симеонова в този аспект. Ще я подкрепя защото считам, че е изключително важно, когато един съдия и един съдебен служител дойде на работа да знае, че разполага с цялото работно време, за да изпълнява съвестно и отговорно своята професия и своите

задължения и считам, че тя няма да създаде отново с действие или бездействие, както досегашни ръководители и временно изпълняващи длъжността, такива ситуации, при които един съдия да не може да стигне до изпълнение на съдийските си задължения, защото първо трябва да върши работа, която не е съдийска, но е длъжен да го направи, за да защити професионалното си достойнство и честта на професията, като се защитава срещу необосновани атаки, изкуствено предизвиквани проверки, проверки на проверки, които и да приключват с резултати, които не са в ущърб и срещу работата на съдията, не приключват и продължават да препятстват възможността му да бъде максимално всеотдаен в работата си именно за професията, която упражнява. Считам, че никой съдия не заслужава да бъде поставян отново в такава ситуация, нито пък служител и вярвам, че съдия Симеонова няма да го допусне. Пожелавам успех на съдия Симеонова, както и се надявам след нейния управленски мандат до витрината с грамоти и отличия на Районен съд – Благоевград от по-предходния управленски мандат, да бъде поставена нова такава, в която да видим следващите отличия, грамоти, признания на съда за добре свършена работа и създадени добри практики в полза на гражданите, обществото и съдебната ни система като цяло. Не на последно място вярвам също, че нейната диалогичност и принципност ще подпомогнат и за обезпечаване на една нормалност в комуникацията и отношенията с адвокатите и прокурорите и поведението ѝ като административен ръководител и съдия няма да бъде повод за съмнения в обективност и безпристрастност към магистратите в Районен съд – Благоевград, защото съдията е арбитър, но в своята отговорна работа да обезпечава правосъдието в една държава, той винаги е подпомаган и от страните в процеса и това са прокурорите и адвокатите, с които именно, когато всички изпълняват съвместно и отговорно своите задължения гражданското общество може да получи едно ефективно, навременно и обективно правосъдие. От това пък, несъмнено, ще се постигне и желаното ниво на обществено доверие и уважение към всяка съдебна институция, което си пожелавам да ни се случи в следващите пет години отново и със следващия ръководител на Районен съд – Благоевград. Още веднъж пожелавам успех на съдия Симеонова.

Поради изчерпване на дневния ред съдия Пензов закрива Общото събрание.

МОДЕРАТОР НА
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ

/Владимир Пензов/

ПРОТОКОЛИСТ:

/М И . /

Постановени съдебни актове за периода от 01.01.2023г. до 31.03.2023г.

Съдия	Общ брой	От тях финализиращи		
		общ брой	с акт по същество	с акт прекратяващ съдебното производство
Атанас Иванов	412	151	119	32
Владимир Пензов	384	109	92	17
Габриела Тричкова	345	94	64	30
Георги Янев	27	7	6	1
Гергана Симеонова	427	130	106	24
Димитър Беровски	550	142	100	42
Екатерина Николова	425	137	118	19
Калинка Иванова	371	102	82	20
Кристина Панкова	365	109	90	19
Силвия Алексова	507	141	99	42
Татяна Богоева-Маркова	634	160	116	44

Изготвил справката:

М Т

Районни съдилища в областните центрове
ДЕЙСТВИТЕЛНА НАТОВАРЕНОСТ на съдиите за I полугодие на 2022 година

